38ste Jaargang No. 5286 — DAGBLAD — Zaterdag 6 December 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao. Hoofdredacteur Ad. Versney. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Credietbank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

Communistisch ultimatum aan de Italiaanse regering

Italiaanse politie zal wapenen gebruiken

Arabische leiders wekken op tot de Heilige Oorlog

VOOR EEN HEILIGE OORLOG.

Een menigte van 20.000 personen te Cairo gaven op heftige wijze hun toestemming van de regering nam een serie besluiten aan, waarbij hulp gevraagd zal worden voor de Palestijnse Arabieren en waarbij de landen die voor de verdeling stemden, openlijk werden veroordeeld. Bereden politie gebruikte stokken en wilden zonder op een demonstratie die gehouden werd buiten de moskee van Al Ashar. Deze demonstratie nam toe door het toestromen dergelijke die de bijeenkomst hadden bijgewoond. De leiders van de Mohammedaanse broederschap, zich buigende voor het regeringsverbod betreffende demonstraties, verzuigden de politie de menigte niet op te jagen. De vertrek in de richting van het zakendistrict, maar een ordelijke wijze.

Binnen de moskee werd een toespraak, die het Sabbatgebed volgde, voortdurend onderbroken met kreten zoals weg met de Amerikaanse verraders en dergelijke uitroepen tegen de Engelsen en Russen. Met geestdrift making van een luidspreker wekte een priester de menigte op deel te nemen aan de heilige oorlog door vrijwilligers te worden. Sjeik Hassan el Banna, de leider van de Mohammedaanse Broederschap, verklaarde, dat zowel de Mohammedanen als de Christenen het martelaarschap kennen. Hij zette tegen de Joden verklaarde, dat indien vreemdelingen in Egypte bescherming van de regeling vragen, zij ook onze strijd moeten steunen. Saleh Harb Pasja, de vroegere minister van Verdediging en nu president van de Mohammedaanse jongemannenvereniging, wuifde met de Koran en een pistool, roepende er niets anders overgebleven is dit. Op de bijeenkomst werden de volgende besluiten genomen. Ten eerste het vormen van een organisatie van Arabieren van Palestina, moreel en materieel te steunen. Ten tweede een stap te doen op de regeringen om de verdediging van het Arabierendom te steunen en het verschaffen van middelen om vrijwilligers in Palestina te oefenen. Ten derde aan de Egyptische leiders te vragen, dat zij de onderscheidingen ontvangen van de landen, die voor de verdeling stemden, terug te geven.

BRITSE TROEPEN NAAR ADEN.

Het ministerie van Koloniën te Londen bevestigde het bericht, dat Britse troepen van het gebied langs het Suezkanaal per vliegtuig zijn overgebracht naar Aden aan de benedenmond van de Rode Zee. De troepen zijn nodig om de anti-Joodse relletjes te onderdrukken. Sedert Dinsdag hebben deze relletjes reeds 44 levens gekost.

DE TOESTAND IN ITALIE.

Een persoon werd gedood en 25 gewond, toen de Italiaanse politie gisteravond het vuur opende op een aantal demonstranten te Primavalle aan de buitenrand van de stad Rome. Deze uitbarsting kwam na een betrekkelijk rustige dag. De grootte van de schade werd niet onmiddellijk bekend.

De fotograaf van de A. P. kreeg van de politie geen permissie om foto's te maken. Hij keerde echter onmiddellijk weder naar het toneel van de strijd terug. Alle straten naar Primavalla, waar de meeste bewoners werkloos zijn en zonder brandstof werden afgezet. De moeilijkheden begonnen ongeveer terzelfder tijd, dat de Constituerende Vergadering de voorgestelde wet verwierp, waarbij volgens de woorden van een der tegenstanders opstand wettelijk zou worden. Juist gisteren ook kwam minister-president DeGasperi na zeven dagen voor het eerst uit bed na een aanval van griep. Men bericht, dat hij voortgang maakt met de verbreding van zijn kabinet door de gematigde socialisten er in op te nemen. De stakingen en de door de linksen geleide demonstraties, die gedurende de vier weken duurden, verminderden heden, maar de scherpe val van de Italiaanse waardepapieren dwong de politie gisteren op te treden op de Milanese beurs, waar moeilijkheden ontstonden bij de beleggers, die zware verliezen vreesden. Gedurende meer dan een maand gaat de koers der Italiaanse waarden naar beneden en hiervan worden duizenden en duizenden Italianen, die hun geld daarin staken getroffen. De aandelen van de Fiat-automobielfabrieken bij voorbeeld, die langzaam na de wapenstilstand stegen en toen snel opliepen tot meer dan 2000 lire per aandeel, toen het vertrouwen in de lire geschokt werd, zakten van 1360 lire op 5 November tot 915 lire. Bij andere aandelen is de val nog scherper.

DE LONDENSE CONFERENTIE.

Molotov zeide op de Londense conferentie, dat het voorstel van Marshall om de grenzen tussen de bezette gebieden in Duitsland weg te vagen in directe tegenstelling stonden van het onlangs verschenen rapport over het Marshallplan door het comité Harriman. Marshall deed derhalve dit voorstel klaarblijkelijk zuiver voor de vorm. Molotov sprak gedurende 90 minuten, nadat Marshall verklaard had, dat, voordat de Geallieerde Mogendheden een werkelijk Duitse regering kunnen opstellen, zij eerst over andere zaken overeenstemming moeten vinden zoals de eenwording van Duitsland door het neerhalen van de grenzen tussen de bezette gebieden. Volgens Britse officiële waarnemens zou Marshall, toen Molotov ophield te spreken, gezegd hebben, dat algemeenheden nergens toe leiden en niets anders beteekenen dan verspilling van tijd.

Het rapport van Harriman aan het Congres door middel van de president zou volgens Molotov op de vorming hebben aangedrongen van een regering voor West Duitsland, afgescheiden van de rest van Duitsland.

Molotov verzekerde eveneens, dat de eenzijdige handelingen van de Verenigde Staten en Engeland in hun Duitse gebieden op economisch gebied het herstel van de Duitse productie tegenwerkt. In tegenstelling met deze toestand in het Westen wees Molotov er op hoe de productie in de Sovjet zone tot veel groter omvang is gestegen ondanks de oorlogsverwoesting. In zijn antwoord vroeg Marshall of de reeds lang bestaande eis van Molotov om tien milliard dollars schadevergoeding van Duitsland beschouwd moest worden als de Russische voorwaarde voor de economische eenheid van het Duitse volk. Hij gaf vervolgens cijfers en zeide, dat de steenkoolproductie met 100.000 ton per dag is opgelopen en dat de uitvoer is gestegen tot 45 millioen dollars per maand sedert de fusie-overeenkomst van 12 maanden geleden. Bevin viel Molotov aan en zeide, dat de bepalingen van Potsdam over de herstelbetalingen niet uitgevoerd werden, volgens de Russische spreker. Het is inderdaad nu wel de tijd om daarover te praten, terwijl het Britse volk het voedsel van Duitsland betaalt. De herstelbetalingen moeten niet aldus verkregen worden, dat de ene Geallieerde betaalt voor de oorlogsschade door de anderen geleden.

EEN ORIGINEEL HUWELIJKSGESCHENK VOOR KROONPRINSES ELIZABETH.

Onder de duizenden huwelijksgeschenken voor kroonprinses Elizabeth bevond zich een van Zwitserse herkomst, dat door zijn sympathieke originaliteit een korte vermelding verdient, aldus „De Maasbode".

Het Frans-Zwitserse radiostation Sottens zendt iedere Donderdagavond gedurende twintig minuten de „keten van het geluk", een zending die beoogt, dat goedwillende luisteraars in de komende week enig offer brengen, om aan een bepaalde persoon of groep van personen een bijzondere vreugde te bereiden.

De luisteraar, die hierin het beste slaagt, heeft het recht, de persoon aan te wijzen, die in de volgende week de met geluk begiftigde zal worden. Het is een aardige zending, waarnaar druk geluisterd wordt en die reeds heel wat zonneschijn aan de uitverkoren Frans-Zwitsers gebracht heeft.

De vorige week had degene, die het recht verworven had de persoon aan te wijzen, die door de „keten van het geluk" met wat extra-vreugde bedacht zou worden, de originele gedachte, de Engelse kroonprinses Elizabeth bij gelegenheid van haar huwelijk hiertoe te verkiezen.

Niet minder origineel was de keuze van het huwelijksgeschenk, dat de leiders der uitzending besloten, aan prinses Elizabeth aan te bieden. Zij konden uiteraard niet wedijveren met de Zwitserse regering, die aan de aanstaande koningin van Engeland een schitterende armband-horloge met brillanten aangeboden heeft. Het huwelijkscadeau van de „keten van het geluk" zal echter stellig, wanneer het tot de kennis der prinses zal doordringen, zeer gewaardeerd worden. Het bestaat toch in het aanbieden van een maand gratis verblijf in een der Zwitserse wintersportplaatsen aan 20 van haar jonge Engelse landgenoten, die voor hun gezondheid behoefte ervaan hebben de Britse mist te verlaten en zich in de Zwitsers berglucht en winterzon te versterken.

Nog dezelfde avond, waarop tot het aanbieden van dit cadeau besloten werd ontving Sottens zoveel aanbiedingen van wintersportplaatsen, om jonge Engelsen gratis op te nemen, dat het aantal vermoedelijk nog zal worden uitgebreid.

RIJKSDAG IN TOKIO.

De Rijksdag of het huis van afgevaardigden, welke onlangs aanmerkelijk aan waardigheid inboette, toen men in de zaal aan het vechten sloeg, kreeg gisteren een andere schok, toen een jongeling van de visite-zaal uit riep: „idioten, waarvoor doen jullie dit alles?" Deze jongeman werd terstond de zaal uitgegooid.

Een paar minuten later schreeuwde een andere toeschouwer dat het kabinet ontslag zou nemen, daar dit de werklieden bedrogen had. Ook deze jongeman werd uitgezet.

MEISKE VAN EEN POND.

In een der buitensteden van Engeland is een meisje geboren met een gewicht van slechts één pond. Dit kind is reeds zes dagen in het leven. Zij is twee maanden voor haar tijd geboren De directeur van het hospitaal verklaarde dat het kind in couveuse wordt gehouden en dat het veel kans heeft in leven te blijven. Het kind wordt door een buis gevoed.

MOTIE VERWORPEN.

De Republikeinse Raad, de Franse Senaat, kwam gisteren in een vergadering bijeen om de Wet tegen staking door te voeren. Deze wet werd reeds door de wetgevende vergadering aangenomen.

Er werd benevens een communistische motie ingediend, waardoor de Wetgevende Vergadering als onwettig zou worden bestempeld. Deze motie werd echter verworpen met 212 stemmen tegen 68.

MEDISCHE HULP AAN INDONESIE.

H.K.H. Prinses Juliana zal een vergadering in Amsterdam openen, waar alle Nederlandse doktoren zijn uitgenodigd. De voorzitter zal de vergadering vertellen over de dringende noodzaak voor doktoren om in de Indonesische Archipel hulp te bieden. Momenteel is in Nederland een wervingscampagne aan de hand om dokteren de noodzaak van medische hulp aan Indonesië uiteen te zetten.

het nieuws van vandaag

De tweede week van de Londense conferentie spoedt ten einde en weer is er geen enkel werkelijk resultaat bereikt. De hele week was er geharrewar tussen Molotov en de andere heren en urenlang sprak de Rus in het algemeen zijn duizendmaal herhaalde beschuldigingen en nonsens uit. De anderen luisterden geduldig en antwoordden slechts kort. Gisteren verklaarde Marshall dat Molotov nu maar eens uit moest scheiden met het debiteren van al die algemeenheden. Het diende nergens anders voor dan voor tijdverspilling.

Zoals reeds voordat de conferentie begon, gezegd werd, zal het er wel op uitdraaien, dat de gehele bespreking op niets uitloopt en dat Duitsland verdeeld zal worden in West-Duitsland en onder Russisch toezicht staand Oostelijk Duitsland. Niet alleen Marshall, maar ook Bevin geeft Molotov geregeld scherpe antwoorden. Gisteren nog zeide Bevin, dat Molotov de conferentie slechts bijwoont en urenlang spreekt om het Duitse volk er maar van te overtuigen, dat het slechts één vriend heeft en dat is Rusland.

In Frankrijk en in Italië blijven de moeilijkheden voortduren. Stakingen en geweldplegingen hebben voortdurend plaats. In een der armste voorsteden van Rome hadden gevechten plaats, waarbij doden vielen. Dit gedeelte der stad werd geheel geblokkeerd. In Parijs nam het Opperhuis zo iets als onze EersteKamer de stakingswetten van Schuman aan. Deze kunnen dus nu practisch in werking treden. De regering machtigde de politie om gebruik te maken van de vuurwapenen als dit nodig is voor zelfverdediging. De algemene opinie in Frankrijk is, dat de krachtige houding der regering mede zal werken tot het doen verlopen van de staking. Moeilijker werd het echter voor de Italiaanse regering, die een communistisch ultimatum ontving om binnen drie dagen hun eisen ten aanzien van de arbeid en betreffende de bestraffing van de politie, die op vrouwen en kinderen schoot, in te willigen. Wat de communisten precies doen zullen als hun eisen niet vervuld worden, is niet duidelijk, maar men veronderstelt, dat dan een algemene staking over geheel Italië gehouden zal worden. Wat hier dan weer de terugslag zal zijn op de Franse toestand is wellicht alleen bij de communisten bekend.

In Jerusalem is het iets rustiger, maar tussen Tel Aviv en Jaffa vielen er doden. In Cairo werd een grote demonstratie gehouden, waarbij sprekers opwekten tot de heilige oorlog. Ook in de moskeeën van het Arabische gebied spraken de priesters over deze heilige oorlog en vroegen zij om vrijwilligers te worden. Een der hoogste leiders van de Mohammedaanse Broederschap wees erop, dat ook de Islam zijn martelaren kent.

Curaçao, quo vadis?

Wij hebben vele adhaesie betuigingen onvangen naar aanleiding van ons artikel: „Is de Curaçao delegatie representatief?" Een bewijs dat het dooh ons beweerde een snaar heeft beroerd in de harten van vele Curaçaoënaars. De adhaesie betuigingen zijn niet uitsluitend afkomstig van het katholieke deel onzer bevolking, integendeel. Uit al deze brieven spreekt slechts een duidelijke taal: verbijsterend.

Verbijsterend is het, niet alleen om het hoe en waarop die delegatie ter wereld is gebracht, maar evenzeer om het karakter daarvan.

Het karakter van deze delegatie verdient slechts een qualificatie en wee: niet-representatief.

Immers — wij vervallen in herhaling — een ieder zal onmiddellijk moeten toegeven, dat deze samenstelling geen getrouwe weerspiegeling is van de bevolkingsgroepen.

In alle geheimzinnigheid is zij aangewezen door een college, dat nog door geen vijf percent van de bevolking is gekozen en dat op het toneel verschenen is op een ogenblik van de grootst mogelijke politieke verwarring, mede veroorzaakt door allesbehalve objectieve antipathieën.

Deze delegatie zal nu naar den Haag gaan, bewapend met een bindend mandaat, om te gaan praten over gewichtige en voor Curaçao belangrijke onderwerpen. Hier zullen richtlijnen uitgestippeld worden, waarlangs de grondwet — hoeksteen onzer vrijheid en waarborg voor een ware democratie — zich verder zal ontwikkelen. Ook andere punten zullen worden besproken, waarbij de inwendige structuur van Curaçao zal worden gewijzigd in een vorm, die op de gehele verdere toekomst van Curaçao zijn stempel zal drukken.

Maar in den Haag zal ook gesproken worden over katholieke zaken, zullen beslissingen worden genomen over de belangen van een bevolking, die voor 80% katholiek is; hierbij zal dus de „Curaçaose delegatie" de belangen gaan bepleiten, een delegatie, die uit de aard harer samenstelling zo goed als geen katholieken telt.

De delegatie vertegenwoordigt niemand anders dan een klein gedeelte der veertien statenleden, die hair in een gezellig onder-onsje, zelf gecreëerd hebben en die in een angstige onmacht niet voor het publieke forum hebben durven treden. Zij hebben het niet aangedurfd nietstatenleden toe te laten — op één uitzondering na. Maar nu is het duidelijk, waarom er een sfeer van geheimzinnigheid en een waas van duisterheid heerste rondom de voordracht en uiteindelijk de definitieve samenstelling.

Door de behandeling derhalve in het geheim te doen plaats vinden, schakelde men voorbands allerwege critiek uit. Men mocht niet weten dat er heftig gefulmineerd werd tegen de opname in de delegatie van een befaamd Curaçaos katholiek jurist, die ten aanzien van staatskundige vraagstukken zijn sporen al lang verdiend heeft. Schuwde men publiciteit, opdat niet het volk op de hoogte gehouden zou worden, van wat er zich achter het statenscherm afspeelde? Waarom meende men de „vox populi" het zwijgen te kunnen opleggen? En dat in een quaestie van en voor het volk.

Neen, niet het Curaçaos belang prevaleerde, doch klein-burgerlijke partij politiek, van een enge bekrompenheid, die meer dan onverantwoordelijk is. Neen, — wij betoogden het reeds eerder — de wijze waarop deze delegatie er door bedisseld werd, heeft niet onze sympathie, evenmin als die van het Curaçaose volk, dat slechts gebaat is met een representatieve en competente afvaardiging.

Zijn de woorden van minister Jonkman werkelijk ernstig gemeend — en wie mag daar aan twijfelen — dan blijft deze bewindsman niets anders over, dan deze delegatie in de huidige samenstelling te desavoueren. Zo niet, dan is de minister Jonkman medeplichtig aan een treurige gang van zaken, die de overgrote meerderheid der bevolking grieven. Is de minister van Overzeese Gebiedsdelen zich van zijn verantwoordelijkheid bewust, dan is het zijn plicht de ware toedracht te onderzoeken.

Er is nog iets dat een ieder, die het goed meent met Curaçao en haar bevolking, — met grote zorg vervult. Dat is het imperatief mandaat, een mandaat, waarvan een der punten luidt: Onmiddellijke invoering van een verantwoordelijk bestuur binnen één — zegge en schrijve één — maand.

Zo niet, dan zou de delegatie zich genoodzaakt moeten zien van verder onderhandelen af te zien. Ziedaar de geest, waarmede men hoopt over zee vruchtbare resultaten te behalen, en de belangen van het Curaçaose volk te dienen. Ziedaar de „conditio sine qua non" voor de medewerking der democraten, een medewerking die allesbehalve constructief werkt en waarvoor een te hoge prijs betaald is.

Ons moet echter ene opmerking van het hart, het is de pijnlijke vraag waarom de R.K. Statenleden niet als een man hebben geprotesteerd, toen in de openbare Statenvergadering de delegatie aan den volke werd bekend gemaakt. Wij hadden zulks toch minstens verwacht van de fractie-partij der R.K. Partij, Dr. Da Costa Gomez.

Iedere Curaçaoenaar gaat naar de Bazaar

Gouverneur dr. P. A. Kasteel zegt verdere steun toe

De vele uitgenodigden, waaronder de voornaamste autoriteiten van het eiland waren reeds gisterenavond tegen 8 uur op de terreinen van de J.P.F. aanwezig.

Bij de ingang werden de bezoekers verrast met een bloempje en een schaal waarin weldadige giften konden gedeponeerd worden.

Onder leiding van D.C. Grootens stonden er padvindsters en verkenners opgesteld in erewacht formatie, teneinde de Gouverneur bij aankomst te begroeten.

De aanwezigen waren vrolijk gestemd en eenieders hart klopte vol verwachting niet op de komst van de Heilige Sint, doch op die van Z.E. Dr. P. A. Kasteel, die de Bazaar zou openen.

Om klokslag acht uur reed de wagen van de gouverneur voor.

Bij de ingang stond de ontvangst commissie, die Z. E. de Gouverneur met diens Echtgenote en Adjudant welkom heette.

Terwijl de hoge bezoekers de trappen opgingen en zich naar het terras begaven, brachten de verkenners de groet. Plechtig galmden de tonen van ons volkslied over het terras. Een indrukwekkend moment.

Samen met de heren Cai Winkel, John Sprockel, F. Karner en Simoons, nam het gezelschap van den gouverneur plaats bij een zitje op het openterras, welke met een rood-wit-blauwe lint was afgesloten.

De Heer F. Karner nam hierna als voorzitter het woord.

Het zou moeilijk zijn, mooier wapenspreuk te vinden dan die van ons Zuster-Staatsdeel Suriname, een devies, dat oók door deze Club, onze gastheren voor deze gelegenheid, als naam is gekozen.

Justitia, Pietas, Fides — drie deugden, die de steunpilaren zijn van ons maatschappelijk leven, zonder welke geen ethisch bestaan mogelijk is. Het wil mij voorkomen, dat wij ons zonder rhetorische tour de force bij het mooi doel, dat de Stichting van het Wit Gele Kruis voor gebrekkige Kinderen zich heeft gesteld, op deze drie kardinale eigenschappen ener goede samenleving kunnen beroepen.

Justitia — gerechtigheid. Wij willen het weinige doen, dat in ons vermogen ligt om bij te dragen, het lot dezer kinderen te verzachten en hen te helpen, van hun leven te maken, wat ervan te maken valt. U is het zeker met mij eens, dat dit niet meer is, dan een eis van rechtvaardigheid tegenover deze kinderen, die vergeleken met ons wel erg misdeeld zijn.

Het woord pietas betekent niet alleen vroomheid en liefde voor God, maar omvat ook de reine liefde en het gevoel van verantwoordelijkheid voor onze naasten. Welke betere grondslag zouden wij ons streven in het belang der gebrekkige kinderen van Habaai kunnen leggen, dan deze deugd, die meer nog dan de andere het goede en edele in den mens weerspiegelt?

In Fides is samengevat de eigenschap van trouw en vertrouwen, van geloof in een ideaal. Dit laatste deel der leuze kunnen wij toepassen in de actieve en passieve zin. Immers wij zijn trouw verschuldigd aan deze kinderen, die onze Curaçaose medeburgers zijn en die buiten eigen schuld niet in de gelegenheid zijn gesteld zonder onze hulp een ook maar enigszins menswaardig bestaan te verwerven. En het zou treurig gesteld zijn met onze burgerlijke deugden indien wij het vertrouwen, dat deze armen in ons hebben, beschaamden door na te laten álles te doen wat vereist is om ons doel te bereiken.

Gelukkig hebben wij echter niet alleen de juiste naam in de Club gekozen, waar wij deze bazaar willen houden. Met een toewijding, die elke lof, die ons Comité hen zou kunnen toezwaaien, onvoldoende maakt, heeft een groep leden van de Club J.P.F. onder leiding van de heer Armand de Rooy, bijgestaan door de HH. Raghunat en Terzol in verbazend korte tijd deze bazaak bijeen geroerd. Het was geen gemakkelijk werk en het Bazaar-Comit, allen zakenlieden, heeft haar eigen particuliere belangen dag in dag uit opzij moeten schuiven, teneinde zich van haar taak te kunnen kwijten. Een taak, die geweldig verzwaard werd door de eis om zo goedkoop mogelijk het doel te bereiken, teneinde de netto-opbrengst zo hoog mogelijk te maken. Dat het gelukt is, deze bazaar voor een belachelijk gering bedrag te voltooien, is te danken aan een goedgevigheid bij handel, industrie en publiek, die zo groot was, dat ik tot mijn spijt niet in détails kan treden. Het zij voldoende te zeggen, dat wij niet slechts op onze bedel — of zal ik zeggen, rooftochten — met open armen ontvangen werden, en nooit teleurgesteld werden, maar dat velen, die wij nog niet hadden bereikt, of die wij misschien over het hoofd hadden gezien, vrijwillig hun bijdragen kwamen aanbieden. Waarlijk een mooie demonstratie van edelmoedigheid en plichtsbesef — pietas — die ons met vreugde vervult en trots maakt op deze plaats waar wij wonen.

Excellentie, Mevrouw Kasteel, Dames en Heren— weest bedankt, dat U gevolg heeft gegeven aan onze uitnodiging. Wij hopen, dat U behalve de blijdschap, die U zal wegdragen in de wetenschap, de Stichting van het Gebrekkige Kind te hebben gesteund, ook aangename herinneringen aan deze avond zal behouden.

Excellentie, ik moge U nu verzoeken de B.J.M. — de bazaar ten bate van het gebrekkige kind — te openen.

Hierop antwoordde Z. E. de Gouverneur als volgt:

Geachte Aanwezigen,

Gaarne heb ik gevolg gegeven aan het verzoek, hedenavond deze bazar te openen.

Vooreerst, om mijn erkentelijkheid te betuigen aan het Wit Gele Kruis.

Vervolgens, om aldus iets te doen voor het werk ten gunste van de gebrekkige kinderen. Eindelijk, om algemene belangstelling te wekken voor deze bij uitstek sociale arbeid.

Het Wit Gele Kruis is net zes jaar oud. Het begon als drieja-rige — om precies te zijn: op 2 Februari 1945 — het werk voor gebrekkige kinderen.

Veel geld was er niet: het hele kapitaal, waarover men de beschikking had, was zo ongeveer het jaarlijks inkomen van één Curaçaose arbeider. Maar men begon. Met één Zuster en één verpleegster.

Reeds 26 gebrekkige kinderen, allen van het Staatsdeel Curaçao afkomstig, worden nu liefderijk verzorgd en er wachten er nog meer. Voorlopig geschiedt de verzorging in Welgelegen, maar men zoekt naar een nieuw tehuis. En hoe bescheiden zo'n huis ook is, het kost veel geld. Mejuffrouw van Schaick en de heren Karner, Mauricio, de Rooy, Sprockel, de Lannooy, Fr. Hippolytus en Moron hebben zich voor de zaak gespannen en ik ben er zeker van dat zij het nodige geld zullen verkrijgen. Ik dank hun zeer bijzonder voor hun edel werk.

En gaarne zeg ik mijnerzijds alle mogelijke steun toe. Weliswaar steunt de Overheid reeds door voor elk onvermogend kind *f* 1.75 per dag in de verpleegsterhuis bij te dragen, maar de mogelijkheid is, dat verder zal moeten gegaan.

Het Wit Gele Kruis heeft, geholpen door het Gouvernement, na zes jaar arbeid thans immers reeds:

— een tehuis voor oude vrouwen op Curaçao;
— een tehuis voor oude vrouwen en mannen op Bonaire,
— een tehuis voor oude vrouwen en mannen op St. Maarten;
— een tehuis voor oude vrouwen op St. Eustatius;
— een tehuis voor gebrekkige kinderen op Curaçao;
— een stichting voor wijkverpleging op Curaçao;
— een wijkzuster op Aruba;
— een tandarts voor Bonaire en de Bovenwindse eilanden;
— cursussen in de moederschapszorg op Curaçao;
— een verpleegstershuis op Curaçao;
— vijf consultatiebureaux voor zuigelingen en kleuters op Curaçao.

Ik wens mijn bewondering uit te spreken voor deze arbeid. En ik zou er de aandacht op willen vestigen van al degenen, die menen, dat begrippen als cultuur of autonomie alleen politiek moeten worden geduid of slechts verwezenlijkt kunnen worden met veel geld.

Het tegendeel is waar.

Om slechts één voorbeeld te noemen:

Ruim een eeuw geleden werd te Londen op elke acht mensen er een bedeeld. De Armenwet van Elisabeth beheerste toen nog Engeland en ik verzeker U, het Engelse volk als geheel was toen toch veel armer dan nu. Maar, het waren de dagen, dat de Engelse letterkunde haar grootste triomfen vierde: Scott, Wordsworth, Byron, Keats, Shelley, Carlyle, Tennyson, Newman, Thackery, Browning, Dickens, hun namen sterven niet. Zij zijn allen uit die tijd.

Sterker: drie arbeiderszonen, Hargreaves, Arkwight en Crompton ontwierpen de machines, die een gehele industriële revolutie mogelijk maakten. En de wereld zag kort daarop uit hetzelfde land, de figuren oprijzen, die in grote delen der wereld een einde zouden maken aan de slavernij en grotendeels ook aan de schande in mijnen en fabrieken, scholen en hospitalen.

Niet op politiek terrein allereerst, op maatschappelijk terrein begon de zelfopvoeding en baande de weg tot beschaafdere toestanden en daarmee tot algemeen staatkundig burgerschap.

Dit is de grote betekenis, waarop ik U wijzen wilde. Alle gepraat over „rijpheid" — welke dan ook — is voorbarig, zolang geen algemene belangstelling bestaat voor het werk dergenen, die opkomen voor wat zwak en hulpbehoevend is. Alle Godsdienst is ijdel, die geen werken van barmhartigheid beoefent en waarin geen geest van ontferming heeft. Daarzonder is geen vruchtbaar politiek werk mogelijk.

Plato — „de goddelijke Plato" — schrijft letterlijk in het vijfde Boek van zijn „Republiek", dat „de kinderen van de minderwaardigheden of van de beteren, als ze per ongeluk gebrekkig zijn, in een geheime, onbekende plaats moeten worden weggemaakt, zoals het behoort". „Zo als het behoort".

Dit was de idee der oude heidenen. En wij hebben de nieuwe heidenen aan het werk gezien met hun sterilisatie, hun euthanasie en hun gaskamers.

Pas wie daaraan denkt, beseft de diepte van de afgrond, die het heidendom scheidt van ons. Die begrijpt ook, dat onze cultuur een veeleisende is en offers vraagt. Wie meent, cultuur te kunnen breiken zonder offers, zal de dag beleven, dat hij zijn vergissing op schromelijke wijze zal ervaren.

Ik spreek de hoop uit, dat in deze bazaar gul zal worden geofferd. Daarvoor vrees niet, want de Curaçaonaars en ik mag er op deze grond wel bijvoegen de commissie.

Maar ik spreek daarbij de wens uit, dat het werk van het Wit Gele Kruis in zijn lengte en breedte belangstelling zal hebben van heel het Curaçaose volk, van rijk en arm, van ambtenaar en arbeider, van oud en jong.

Want uit zijn stichtingen van caritas, uit het persoonlijke meeleven en meewerken van de Curaçaose bevolking zelf zal de graad van zijn cultuur pas werkelijk blijken.

En hiermede verklaar ik deze bazaar geopend.

Hierna nodigde de heer Karner mevrouw Kasteel uit, om het lint door te knippen.

Op een mooie schaal werd een schaar gepresenteerd, waarmede Mevrouw Kasteel het lint doorknipte. Hierop werden de feestelingen gelukgewenst met hun Bazaar en van alle kanten kwamen de beste wensen binnen. Een klas champagne werd vervolgens aangeboden als heildronk op het succes van de Bazaar.

Mej. Melba Santine, getooid in typische klederdracht, bood Mevrouw Kasteel een bouquet bloemen aan, terwijl zij een kort versje reciteerde.

Gezellig bleven de genodigden nog even onder elkaar en verspreidden zich vervolgens over de terreinen van de Bazaar, waar de meesten een vrolijke avond tegemoet gingen.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „De man met het ijzeren masker", Zaterdag 7 en 9 uur en Zondag 10.30 a.m. en 8.30 pm.

„Topeka Terror" Zondag 4.30 pm.

„Jungle Raiders" Zondag 6.30 pm.

ROXY: „Dark Mirror" Zaterdag 7 en 9 pm. Zondag 8.30 pm.

„Under Arizona skies" Zondag 4.30 pm.

Extra: „Almeidine" — Aziatische drömen — Chan-Mer.

„Gran Casino" Zondag 10.30 am.

„Gypsy Wild Cat" Zondag 6.30 pm.

CINELANDIA: „Canyon Passage" Zaterdag en Zondag 8.30 pm.

„Outlaw of Bolderpass" Zaterdag 6.30 pm.

„Wild horse phantom" Zondag 6.30 pm.

WIT GELE KRUIS: De dienst van wijkverpleging wordt tot en met 14 December as., waargenomen door Zuster Langemeyer, Pasanggrahan, telefoon 1227.

APOTHEKEN: De avonddiensten tot en met 12 December as. worden waargenomen door: Botica Juliana (Punda), Julianaplein No. 6, tel. 2400 en door Botica Del Pueblo (Otrabanda), Bredestraat 82, tel. 2218.

GENEESKUNDIGE DIENST.

De dienst in het stadsdistrict wordt vanaf Zaterdag 6 December 6 uur n.m. tot Zondag 7 December 8 uur n.m. waargenomen door de Gouvernements-geneeskundige M. Berkenveld, Berg Altena 449; tel. 1395.

SYNAGOGEDIENSTEN.

Synagoge „Mikvé Israël", Columbusstraat.

Zaterdag 6 December: 16.30 Jeugdbijeenkomst; 18 uur Avondgebed.

Zondag 7 December: 18 uur: Eerste avonddienst van het Ganoekafeest.

Maandag, 8 December en volgende avonden: te 18 uur Diensten ter gelegenheid van het Ganoekafeest.

CUROM:

Zaterdag 6 Dec.: 18 St. Nicolaas-feest; 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending Papiament; 19.35 De band van de week; 20 Nieuws; 20.15 Programma van en voor de Militairen; 20.45 Men vraagt en wij draaien; 21.30 De wereld schrijft; 21.35 Anglo-Amerikaanse muziek, aangeboden door La Bonanza 22 Radio-firmament; 22.25 Nieuws.

Zondag 7 Dec.: 9 Prot. kerkdienst; 10.30 Zondagmorgenmelodie; 11.30 Katholieke morgenwijding; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 Londen Symph. Orkest; 13 Sluiting; 18.30 Uitzending voor de Katholieke Jeugd; 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending Papiament; 19.35 Operetemuziek; 20 Nieuws; 20.15 Concertmuziek; 20.30 Caraibisch overzicht; 20.45 The Yeoman of the guard van Sullivan; 21.55 Nieuws.

J.P.F.: Bazaar voor gebrekkige kinderen van 20 uur tot 2 uur. Komt allen een kijkje nemen.

Rooms Katholieke Padvinderij verzorgde Sint Nicolaas feest voor Gebrekkige kinderen

Voor het Sint Nicolaas-feest voor de gebrekkige kinderen heeft de „Rooms Katholieke Padvinderij" zorg gedragen en wel de „Pater de Bruyn Groep" onder leiding van Hopman Pierre Lauffer.

Reeds maanden lang hebben de verkenners zich degelijk gehouden aan artikel 9 van de Padvinderswet, welk artikel luidt „Een verkenner is spaarzaam.

Uit eigen spaarduiten hebben de jongens stoffen gekocht om een Sint Nicolaas-pak, drie zwarte pieten-tenu's en vier kabouterskleren te laten vervaardigen. Wij zeggen: laten vervaardigen, maar we bedoelen hiermede, dat de verkenners zelf, eigenhandig deze uniformen hebben genaaid.

De jeugd van Juicio, die in de gaten had, dat er iets zou gebeuren, verzamelde zich reeds vroeg op de avond voor het gebouw van Habaai, alwaar de gebrekkige kinderen gehuisvesd waren.

In de mooi versierde zaal bevonden zich de kinderen, alsmede enkele bestuursleden, zusters, soeurs en helpers. Ook de Meisjesgilde, onder leiding van Mevrouw Schoorl, bracht vele cadeaux voor de kinderen mede.

Om half zeven gebeurde het. Majestueus stapte de Heilige Man uit zijn wagen, vergezeld door Zwarte Piet, zijn neef alsmede Sjaak Sjoer.

Achter hen liepen vier kabouters, die met moeite een grote kist voortsleepten. Vol verwachting klopten de harten der kinderen. Wat zou in die grote kist zitten?......

De plechtige stoet werd gesloten door een groep Rooms Katholieke verkenners in uniform.

Nadat de Sint op zijn troon had plaats genomen en de kinderen een aantal „heilige liederen" gezongen hadden, nam Lino, een der gebrekkige kinderen, het woord en heette de Sint van harte welkom. Een algemeen applaus was het teken van instemming. Na Lino sprak een der kabouters, die verhaalde hoe zij, vier kameraden, door de bossen wandelden en plotseling de Sint met zijn drie knechten in de ogen kregen. Zij liepen naar hen toe en hielpen de Sint bij het dragen van zijn zwaar beladen geschenkist. Hierna deelde de Sint de cadeaux uit.

De Sint vroeg aan de kinderen om veel te bidden voor Zuster Nanda en Gods zegen af te smeken voor haar mooie taak. Ook de Soeurs en de helpsters werden niet door de Sint vergeten.

Na afloop hiervan sprak Bé, een ander gebrekkig kind, dat de Sint bedankte voor de cadeaux en hem meteen, namens alle andere kinderen, uitnodigde het volgend jaar weder terug te komen.

De kabouters gaven vervolgens een leuke dans te zien, tot groot vermaak der kinderen.

Inderdaad, het is een pracht werk van de Rooms Katholieke Padvinderij en een ideaal doel om het de gebrekkige kinderen zo aangenaam mogelijk te maken. Een ideaal, dat des te verhevener genoemd kan worden, indien men bedenkt, dat dit alles mogelijk gemaakt is door financiële bijdragen van de padvinders zelf.

Men heeft ons gevraagd in het bijzonder dank over te brengen aan Zuster Nanda voor haar liefdadigheidswerk en aan de Meisjesgilde voor haar cadeaux.

8.000 GULDEN.

De bruto-opbrengst van de B.J.M. Bazaar bedroeg gisteren f 8000.—. Naar men ons mededeelt koestert het Bestuur heden het plan op een grotere opkomst.

AANKOMST.

Hedenavond om kwart voor negen zal op het vliegveld Hato aankomen de heer Kielstra, Nederlands gezant te Mexico.

KOMEN NAAR CURAÇAO.

De volgende passagiers worden met het ms. „Delft" o.o.v. 13 December 1947 alhier verwacht uit Amsterdam heer en mevrouw W. Gauw heer J. O. Geiger.

SINT NICOLAAS OP PAD.

De goede, grijze Bisschop uit het verre Spanje deed gisteren-avond weer zijn ronde door Curaçao en schonk met gulle handen zijn gaven aan degenen, die hij weldeed. Weinig waren zijn garden en roeden, maar af en toe werd zijn stem vaster als hij dreigementen sprak voor het volgend jaar als er geen verbetering zou komen in het gedrag der nogal stoute kinderen. Op vele plaatsen verbleef de heilige Sint, maar met zichtbaar welbehagen genoot hij in het Katholiek Zeemanshuis, waar hij trouwens verschillende bekenden van zijn vele bootreizen ontmoette. Een grote schare kinderen voor het groots zeemanshuis bejubelde de nog kranige, prachtig uitgedoste Bisschop, die met twee stoere, krachtige Pieter langzaam het bordes besteeg en minzaam groetend de zaal van het huis betrad, waar de enthousiaste zeelieden en de genodigden hem een lied toezongen.

De schare kinderen drongen achter de Sint ook naar binnen en genoten met volle teugen van de Heilige Man en Zijn Pieten. Na een hartelijk welkomstwoord van aalmoezenier Pater van der Meer nam Sint Nicolaas zelf het woord en sprak hij van hart tot hart met zeelieden van kapitein tot olieman. Hij klaagde wat over de techniek op Curaçao, maakte wat reclame voor de ambachtsschool en bromde zwaar in zijn baard over roetderoet en het watergebrek. De roetcommissieleden bedreigde hij met eeuwig roet eten, indien zij dit jaar niet aan het werk slaan.

Met belangstelling volgden de twee oversten van de Marine en de pastoor van de H. Anna met zijn jongste kapelaan de ernstige woorden van de H. Man, wiens waardige houding een ondervinding van eeuwen weerspiegelde.

Teder waren zijn woorden voor de kinderen. Na de toespraak begon de uitreiking der cadeaux, die somwijlen waarlijk vorstelijk waren. Af en toe klonken er ernstiger woorden, waar hij sprak over niet-eten, niet goed lezen, niet luisteren naar moeder enz. Maar nimmer sloeg zijn boosheid tot hardheid over. Af en toe bestelde de Sint door de geluidsinstallatie een biertje ter lessching van de dorst. Een muziekgezelschap zorgde voor prettige muziek en zo verliep ook deze St. Nicolaasavond in het katholiek zeemanshuis op de van ouds bekende wijze: hartelijk en vrolijk.

DE TELEFOON OP ARUBA WORDT VERVANGEN.

Ontscheping materiaal in volle gang.

Onlangs is in de Statenvergadering het vraagstuk van de telefoon-misère op Aruba ter sprake gekomen. De heer Yrausquin maakte zich tot tolk van de ontevredenheid, die er ten aanzien daarvan haarst. Er werd voorgesteld een brief te richten aan het Landsbestuur, om inlichtingen te vragen, wanneer de materialen besteld zijn en waarom de levering zo lang op zich liet wachten.

Het antwoord van de Landsradio- en telefoondienst luidt als volgt:

De bestellingen voor de automatische telefoon voor Aruba, naar wens van de Staten van Amerikaans fabricaat (Bell Telephone), werden bij de N.P.C. geplaatst op resp. 18 en 27 Maart 26 Augustus 1943. Op verzoek van de N.P.C. werden op 22 Juli 1944 nieuwe Curaforms voor deze bestellingen opgemaakt. Als gevolg van de oorlogstoestand ontstond vertraging in de levering, waarbij nog de omstandigheid kwam, dat ook in de U.S.A. een groot tekort aan telefoonmateriaal ontstond.

Herhaaldelijk werd op bespoediging van de levering aangedrongen. Zelfs werd de bemiddeling van de CAFAC ingeroepen, die echter geen medewerking wenste te verlenen, aangezien hij de automatisering van de telefoon op Aruba niet essentieel achtte voor de oorlogvoering. In die tijd, toen alles van prioriteiten afhing, betekende dit dus, dat men maar op zijn beurt moest wachten.

De Fabriek had wèl alle plannen en tekeningen gereed gemaakt en eiste tevens vooruitbetaling.

Na het beëindigen van de oorlog werd levering toegezegd in de loop van 1946. De N.P.C. trok zich midden 1946 uit deze aangelegenheid terug, zodat sedertdien rechtstreeks met de fabrikant contact werd gehouden.

Een uitvoerige correspondentie, waarin steeds op levering werd aangedrongen, ontwikkelde zich. Er werd in de correspondentie gewezen op het verschil met Curaçao, waarvoor de uitbreidingen veel later waren besteld en de leveringen door L. M. Ericson reeds aan de gang waren.

Uiteindelijk kwamen de volgende toezeggingen voor levering af:

1o. main distributing frames S. Nicolas November 1946.
2o. main distributing frames Oranjestad September 1946.
3o. Equipment for S. Nicolas November & December 1946.
4o. 100 automatic telephone sets November 1946.
5o. Equipment for Oranjestad October & November 1946.
6o. 350 automatic telephone sets November 1946.
7o. Trunk circuits: November 1946.

Op 1 Augustus 1946 berichtte de fabriek, dat gezien de huidige omstandigheden in de arbeids- (o.a. door stakingen) en materiaalproblemen, de levering niet eerder zal kunnen plaats vinden dan in het 3e kwartaal van 1947, doch dat bij een uitvoering van de order door de fabrieken van de Bell Telephone Co., te Antwerpen bespoediging in de leverantie zou kunnen bereikt worden.

Nogmaals werd de medewerking van de N.P.C. ingeroepen. Annulering van de order zonder kosten voor het Gouvernement bleek niet mogelijk.

Het behoeft natuurlijk geen betoog, dat het vertrouwen in de fabrikant terzake de gedane toezeggingen dezerzijds weg was.

Bij het bezoek van de toenmalige Directeur Generaal der P.T.T., de Heer Neher, werd diens bemiddeling ingeroepen om bespoediging van de levering te verkrijging. Besloten werd de order over te plaatsen naar Antwerpen. Antwerpen zegde toe met de levering te beginnen in Maart 1947. Inmiddels waren de telefoontoestellen en accubatterijen geleverd.

Antwerpen deed de eerste verscheping in Mei 1947.

Zoals reeds in de memorie van antwoord op de 3e aanvullend begroting 1947 werd medegedeeld, werd op 8 September jl. met de installatie van de automatische telefooncentrales op Aruba begonnen. De hoofdverdelers zijn opgesteld en er wordt gewerkt aan de installatie van de accu- en machinekamers.

Aan Ir. Willemse werd telegrafisch opdracht gegeven zich met de leverancier in verbinding te stellen en voor aflevering en vervoer mede zorg te dragen.

Een grote zending materiaal is onderweg en wordt op 27 November op Aruba verwacht per ms. Bonaire, zodat met de installatiewerkzaamheden zonder stagnatie kan worden voortgegaan.

Het overgrote deel van de nog resterende te leveren apparatuur zal in de loop van deze maand ter verscheping gereed zijn. Voor elk der beide centrales zullen twee relaiskolommen met bijbehorende stroomlopen tegen het einde der volgende maand ter verscheping gereed zijn.

Dientengevolge zal alsdan, dus per einde van dit jaar alles zijn geleverd, hetgeen nodig is voor de installatie van de centrales.

Met het oog op het bovenstaande wordt een afvaardiging van Aruba om persoonlijk contact met de leverancies te zoeken overbodig geacht.

Radiotelefonie.

Verbetering in de radiotelefonie op Aruba kan eerst worden verwacht, nadat Aruba een behoorlijke electriciteitsvoorziening heeft. Het radiostation krijgt in plaats van 220 Volt als regel niet meer dan 175 Volt, waardoor de zend- en ontvangapparatuur niet behoorlijk kan werken en ook veel vervorming optreedt.

Dat het hoekje van de spreekcel te San Nicolas vuil is, is aan het publiek te wijten, dat blijkbaar nog maar steeds niet Gouvernements eigendommen kan respecteren.

Zodra de oude telefooncentrale is komen te vervallen, zal in de vrijgekomen ruimte een goede, ruime en afgesloten spreekcel worden ingericht.

WACHTDIENSTEN.

C.P.I.M.

Telegram Afdeling:
6.12: tel. 307; na 18 uur A. H. Th. Henze, tel. 462.
7.12: 8 — 8 A. H. Th. Henze, tel. 462.

Personeel Afdeling:
6.12 en 7.12: W. Lambij, Mauritslaan 15, tel. 330.

Materialen Afdeling
6.12 en 7.12: P. Berends, Julianadorp 10 (oud), tel. 720.

Geneeskundige Dienst:
6.12 (12.30) — 8.12 (7.30: Dr. Ansingh, tel. 697; bij geen gehoor tel. 289.

Waarneming practijk Dr. J. Podvinec van 6 t/m 21 December:
Spreekuren Polikliniek Rio Canario: Dr. W. de Loos.

Huisbezoeken:
Hotel CPIM Dr. E. M. Beekman, Piscaderabaai Club: Dr. F. H. Ansingh; tweede district Dr. A. B. Gomperts.

C.S.M.

Rederij:
6.12: N. H. L. van der Harst, tel. 650.
7.12: H. Poot, tel. 570.

Scheepsagentschap:
6.12 8 — 18 Office, tel. 458/551; 18 — 8 A. Bloemink, tel. 248.
7.12: 8 — 8 A. Bloemink, tel. 248.

Dok Afdeling:
6.12 en 7.12 A. de Klerk, tel. 839.

Bioscoopprogramma: Theater Asiento: Zaterdag 6 Dec. „Dead Reckoning". Zondag 7 Dec. „Carnaval in Costa Rica". Toegang boven 16 jaar.

Nieuws van Overal

MARSHALL EN MOLOTOV.

De Noordamerikaanse Minister van Buitenlandse Zaken, Georges Marshall, gebruikte de lunch op de Russische ambassade. Vooraanstaande persoonlijkheden waren van mening, dat Marshall een poging zou doen om te besluiten of Molotov genegen zou zijn enige concessies te maken over de Duitse quaestie, welke tot een overeenkomst zouden kunnen leiden in de vergadering der vier ministers van Buitenlandse Zaken.

De bijeenkomst tussen Molotov en Marshall werd gearrangeerd nadat Molotov geweigerd had op de Noordamerikaanse ambassade te gaan dineren. Op zijn bezoek aan de Russische ambassade werd Marshall vergezeld van Charles E. Bohlen en de ambassadeurs Lewis Douglas en W. Bedell Smith.

OOK IN PARIJS.

Ongeveer 50.000 Parijse employé's van de ministeries van Buitenlandse Zaken, Landbouw en Veeteelt, Overzeese Gebiedsdelen, Binnenlandse Zaken, alsmede het personeel van de departementen van Justitie en Oorlogsstrijders, waren in staking gegaan.

DE HERTOG VAN WINDSOR.

„De Hertog van Windsor heeft verschillende sensationele rollen gespeeld gedurende de zijn 54 levensjaren. Thans is hij begonnen met een nieuwe phase, nl. het schrijven van een reeks autobiographische artikelen, die in „Life" zullen worden opgenomen. Edward heeft weinig over zichzelf te vertellen, sinds hij op 11 December voor enkele jaren terug, aan de wereld verklaard heeft dat hij afstand zal doen van de troon van zijn vader, wegens zijn innige liefde voor een vrouw.

Dit feit is met gemengde gevoelens door het volk ontvangen, daar de troonopvolder de geliefde prins van Engeland was en tijdens zijn kaningsperiode heeft hij getoond met het volk mede te leven.

In zijn eerste artikel schrijft de Hertog van Windsor dat in de tijd van zijn geboorte „Engelands Gouden Uur", de inkomsten belasting in pennies van een pond sterling, werden vastgesteld. Het socoialisme bestond slechts in theorie.

Toen der tijd werd de eerste telefoon verbinding in de koninklijke residentie aangelegd en het duurde nog acht jaar, alvorens mijn vader zijn eerste wagen kocht.

Men kan zich moeilijk indenken, hoe de structuur van de Engelse wereld alsmede de wereld der andere volkeren, in de loop der tijden geschokt is."

Niettegenstaande zijn populariteit zijn er toch mensen die de Hertog kwalijk nemen omdat hij afstand heeft gedaan van de troon. Sinds zijn geboorte, aldus de mensen, behoort de prins van Wales aan het volk en uit deze standpunt bekeken, heeft hij niet mogen afzien van de Engelse troon.

In Engeland vertelt men dat de Hertog van Windsor de meest populaire en beminde prins van Wales was, die Engeland ooit gekend heeft. Ook zijn opvoeding is heeft veel gereids en kent de volkeren der dominions.

De Witt MacKenzie sluit zijn telegram met te vertellen dat hij als oorlogscorrespondent van nabije heeft toegezien, hoe de Hertog van Windsor zich gedurende Wereldoorlog I heeft opgeofferd voor zijn soldaten aan het front.

DE CHINEZEN IN REPUBLIKEINS GEBIED.

Een redacteur van de „Keng Po" heeft de commissie voor goede diensten bij haar eerste bezoek aan Djokja vergezeld. Hij schreef naar aanleiding daarvan o.a. het navolgende:

„Uit betrouwbare bron vernamen wij, dat de anti-Chinese gevoelens in de steden buiten Djokja, zoals in Keboemen, Magelang, Temanggoeng, Wonosobo, Poerworedjo enz., zeer sterk zijn. De Chinezen in genoemde plaatsen worden ervan beschuldigd pro-Nederlands te zijn en op de komst van de Nederlandse troepen te wachten. Het is begrijpelijk, dat dergelijke gevoelens dikwijls aanleiding geven tot verschillende willekeurige handelingen.

Op het vliegveld hebben wij de minister Siauw Giok Tjhan ontmoet, wie wij naar de juistheid van dit bericht hebben gevraagd. Minister Siauw verklaarde, dat de anti-Chinese gevoelens niet meer bestaan. Toen wij nader vroegen, of dit betekent, dat de bedoelde gevoelens zijn „verminderd" of dat zij „niet meer bestaan", verklaarde minister Siauw op stellige wijze „ze bestaan niet meer". M.a.w. de heer Siauw heeft het bestaan van de anti-Chinese gevoelens toegegeven, maar de kwestie is, bekeken door de bril van de heer Siauw, „reeds geregeld". De heer Siauw is zo juist terug van een waarnemingsreis naar de verschillende steden en indien zijn verklaring juist is, mag men zeker zeer dankbaar zijn.

Gedurende ons verblijf in Djokja, werden wij overal vergezeld door een vertegenwoordiger van het ministerie van voorlichting. Wij hadden dan ook bijna de hoop op waardevolle inlichtingen opgegeven, toen ons later meer vrijheid gegeven werd. De later door ons geïnterviewde personen hebben hun gedachten vrijelijk uitgesproken, vaak vergezeld van voorbeelden en van heftige critieken aan het adres van de republikeinse regering.

Hieronder laten wij enige voorbeelden volgen.

1) Zoals bekend, woont Consul New Shu Chun thans in Djokja. Hem was een woning aan de Nesonegasan No. 8 toegewezen, in welk huis indertijd de Amerikaanse consul-generaal heeft gewoond. Tijdens de inspectietocht van Consul New naar Oost Java (van 20 tot 28 October) werd het huis opgeëist door twee majoor van de T.N.I., die, naar verluidt, zo juist van het front van Malang zijn teruggekeerd.

Een Indonesische verbindingsofficier, die probeerde om de twee majoors te overreden te verhuizen, werd volgens de berichten de deur uitgejaagd.

Daarna werd door premier Amir Sjarifoeddin de majoors tot twee malen bevolen om het huis te verlaten, maar ook dit hielp niet. Zijn wij juist ingelicht, dan worden beide bevelen gegeven in naam van de minister van defensie!

Wij vernamen, dat toen Consul New in Djokja teruggekeerd was en van een ander op de hoogte werd gesteld, hij dit zeer betreurde, voornamelijk omdat zijn documenten zich nog in het huis bevinden.

De Consul is thans gedwongen zijn intrek te nemen in het huis van de heer Chen Teh Cheng, Ngabean No. 8.

2- In Gowongan staat een gebouw bekend onder de naam Iap Stichting. De Chunghui van Djokja heeft van de Verdedegingsraad (Dewan Pertahanan Daerah Sultan Djokja) vergunning gekregen om het gebouw te gebruiken. Maar voordat de Chunghui daartoe kon overgaan, werd het gebouw bezet door de lasjkars. Thans is er een handelsschool gevestigd.

3) De Chunghui had 2 huizen aan de Ngabean gehuur om er een polikliniek te vestigen. Het plan ging niet door, doordat de huizen door de Hizboellah werden opgeëist.

4) De Chunghui kreeg van de Dewan Pertahanan Daerah vergunning om het huis aan de Dagodjan No. 91 te gebruiken om er evacue's onder te brengen. In plaats daarvan werd het gebouw gebruikt voor een algemene kleermakerij".

S.S. „NIEUW AMSTERDAM"

Voor de eerste keer na de oorlog zal het mooie vlaggeschip van de Holland-Amerika lijn, de Nieuw Amsterdam, zoals we reeds eerder gemeld hebben, Curaçao op Dinsdag 9 December aanlopen. Het schip, dat ruim 750 toeristen aan boord heeft, ment ongeveer om 1 uur des namiddags in de Caracasbaai. Het vertrek is om 9 uur des avonds bepaald.

Over het algemeen worden geen bezoekers aan boord toegelaten.

Ten gerieve der kooplustige toeristen en in het belang van de handel heeft de Procureur Generaal ontheffing verleend der bepalingen van de winkelsluitingsverordening en toegestaan, dat de winkels tot 9 uur geopend mogen blijven.

DE HEER EN MEVROUW
G. F. Reijnaert - Nicolaas
EN HENNY
geven met dank aan God en grote vreugde kennis van de geboorte van hun zoon en broertje
Rudolph, Jozef.
Sanatorium, 3 December 1947.

De West Java Conferentie

Het „Buitenzorgs Dagblad" heeft naar aanleiding van de West-Java conferentie een onderhoud gehad met de Indonesische burgemeester van Buitenzorg die aan deze conferentie heeft deelgenomen. Het blad schrijft daarover als volgt:

„Een ieder zal het met ons eens zijn, dat de berichten, die door de R.V.D. en Aneta over de conferentie van afgevaardigden van West-Java zijn doorgegeven, uiterst summier waren, hetgeen bij ons even de indruk vestigde dat de bijeenkomst niet zo'n succes was geworden als men wel gehoopt had. Wij waren dan ook brandend van verlangen om een der deelnemers aan de conferentie persoonlijk te spreken en hadden het stellige voornemen onze burgemeester eens te gaan interviewen, doch dat was niet eens nodig: laaiend van enthousiasme kwam hij in eigen persoon op ons kantoor, om ons met vuur over dit voor West-Java zo belangrijke evenement te verhalen.

Wij vroegen hem natuurlijk meteen naar zijn mening. „Het was prachtig", zeide de heer Wisakson, „om te beginnen was de ontvangst schitterend, we werden in hotel Homan en het Preangerhotel ondergebracht en deze dingen zijn toch altijd van grote invloed op de stemming. Maar vooral de conferentie zelf was zo prettig, allen zijn dan ook volkomen tevreden naar huis gegaan.

De vergadering werd geopend door de heer Abdulkadir, de Recomba voor West-Java.

Daarna werd er gevraagd, of de vergaderingen gesloten of met open deuren zouden zijn, doch met een overweldigende meerderheid, namelijk acht-enveertig tegen één stem werd er besloten, dat de vergaderingen openbaar zouden zijn, opdat een ieder gelegenheid zou hebben ze bij te wonen en niemand kon zeggen, dat de conferentie een marionettentheater was!

„Dus er was geen angst meer, dat Djocja er achter zou komen, wat de deelnemenden zouden zeggen", vroegen wij.

„Niet in het minst", antwoordde de Burgemeester. „Sterker nog. Er werden op de vergaderingen nogal eens foto's genomen en toen heb ik zo eens gezegd: weet je wel dat ze in Djocja deze foto's ook zien?, maar dat kon niemand wat schelen. Men durft nu veel meer, er is meer vertrouwen. Ook onder de afgevaardigden van bv. Tasikmalaja, Koeningan of Soemedang, waar toch zo kort geleden nog zo hard gevochten is; maar zij zijn gekomen, om hun mening te uiten, die zij al lang geleden moeten hebben gevormd toen zij nog onder de republiek leefden. Zij kwamen met plezier, niet gedwongen door de Nederlandse Regering, zoals sommigen wel willen beweren, doch blij dat zij uitgenodigd waren op deze conferentie de grondslag te leggen voor het weer-opgang brengen van het vastgelopen economische en staatkundige leven. Alle stromingen waren vertegenwoordigd, zowel de republieken, als de uitgesproken Pasoendan-mensen."

„De Pasoendan als zodanig was toch niet vertegenwoordigd?"

„De Partij Ra'jat Pasoendan niet, maar ik bedoel met Pasoendan-mensen hen, die een aparte staat, de Soenla-landen omvattend, wensen en die waren er wel degelijk.

„Hoe reageerden al die mensen, die elkaar voor een deel nog nooit van hun leven gezien hadden en nu hun mening moesten verkondigen?"

„De eerste dagen waren ze wel wat schuchter, maar later ging dat beter; eerst durfde men nog niet zo openharig te spreken, de republiek lag de afgevaardigden nog te vers in het geheugen, maar nadat de Recomba zijn inleidingstoespraak had gehouden, werd dit al veel beter en toen eenmaal het voorlopige werkcomité was gevormd, was het vertrouwen algemeen. U moet niet vergeten, dat de meeste afgevaardigden uit het vroegere republikeinse gebied kwamen en van de voorgeschiedenis practisch niets wisten. Wat wisten zij van Linggadjati, van Malino, van Denpasar? Immers alleen wat de republiek er van wenste mede te delen en over de objectiviteit daarvan maakt niemand zich enige illusie. Daarom is het ook zo goed geweest, dat deskundigen op verschillend gebied naar Bandoeng gekomen waren om inlichtingen te geven over hetgeen er reeds is gedaan en welke de plannen zijn, die de regering verder nog leeft.

Vooral toen de heer Soendoro over het onderwijs inlichtingen gaf en men hoorde, dat ook hierbij de Indonesiër volledig gelijkgesteld was aan de Europeaan, dat de leerlingen van de desaschool ook middelbaar en hoger onderwijs kunnen volgen, dat het Indonesisch als voertaal en het Nederlands als leervak onderwezen wordt, terwijl op de Europese scholen het Nederlands als voertaal en het Indonesische als leervak gegeven wordt en dat dit geen plannen zijn, doch op vele plaatsen bv. in Makassar reeds in practijk gebracht is, toen men dit alles hoorde, was men zeer verheugd en er ging een hartelijk en spontaan applaus op. Zelfs al zou de hele conferentie verder geen resultaten opgeleverd hebben, dan nog zou zij een succes genoemd kunnen worden, al was het alleen maar om het vertrouwen in haar goede bedoelingen, dat de regering heeft weten te vestigen."

„U zeide zojuist, dat er eigenlijk drie stromngen waren: de republiekeinen, de Pasoendanmensen en de afwachters. Wat bedoelde U daarmee?"

„De republikeinen zijn zij, die West-Java niet los van de rest wensen, doch één grote republiek. Zij zijn dus niet zozeer aanhangers van het huidige Djocjase regime, hoewel die er ook waren, maar zij zijn aanhangers van de republikeinse gedachte. De Pasoendanmensen noem ik, zoals ik reeds zeide, hen die een eigen staat West-Java willen en dan is er de grote groep van afwachters, die er van overtuigd zijn dat er gewerkt moet worden, samen met de Nederlanders, maar nog geen bepaalde status willen vaststellen. Dit is ook tot uitdrukkng gekomen in de beide aangenomen resoluties. Er waren twintig sprekers, die de bestuursvorm behandeld hebben en al waren hun opvattingen vaak nog zo uiteenlopend, over één ding waren zij het allen eens: er mag niet langer gewacht worden met de rehabilitatie van West-Java, met het herstellen van rust, orde en veiligheid met de wederopbouw, kortom er moet iets gedaan worden.

En niet alleen door de Nederlanders, maar juist door het eigen volk. Zelf moet men de verantwoordelijkheid dragen. Toen werden er tweemoties ingediend, waarvan de eerste voorstelde nog geen politieke status van West-Java te bepalen, doch slechts zoveel mogelijk Indonesiërs in de overheidsdiensten te benoemen en de tweede, die verder gaat en de regering verzoekt op korte termijn een tweede conferentie bijeen te roepen, waar de vertegenwoordigers van alle bevolkingsgroepen op democratische grondslag een voorlopig eigen bestuur zullen kiezen. De eerste resolutie behaalde 21 tegen de tweede 27 stemmen, zodat men binnenkort een weede conferentie kan verwachten."

„De meningen waren dus nogal verdeeld, want het verschil tussen 21 en 27 is niet zo overweldigend groot."

„Inderdaad zou men dit op het eerste gezicht wel zeggen, maar daar komt iets bij nl. de politiek. De uitgesproken Pasoendanmensen vinden, dat het niet nodig is de bestuursvorm later vast te stellen, want zij hebben indertijd al een eigen staat uitgeroepen. Daarom stemden zij dus tegen."

„Maar die nadere vaststelling kan toch ook op een eigen negara uitlopen?"

„Natuurlijk, maar ze lopen uiteraard de kans, dat ze het niet verder brengen dan bv een daerah istimewa. Velen zeiden mij echter later dat zij eigenlijk voor de tweede hadden willen stemmen, maar dat zij liever niets hadden dan hun ideaal, een eigen staat, niet verwezenlijkt te zien. Feitelijk behoorden dus de Pasoendan-aanhangers niet tot de eerste maar tot de tweede groep. Maar ook zo kwam de resolutie er door; niemand stemde blanco, hetgeen dus betekent, dat niemand tegen samenwerking met de Nederlanders is."

„Hoe is het mogelijk dat de heer Hilman Djajadiningrat, die evenals U slechts als waarnemer naar Bandoeng was gegaan, tot voorzitter van het werk-comité werd gekozen?"

„Reeds aan het begin van de besprekingen werd er gevraagd of waarnemers tot die functie geroepen konden worden en hierin werd door de vergadering toegestemd. Omdat men er het unaniem over eens was, dat men sterke en krachtige leiders nodig had, werd de Soekaboemische Regent gekozen."

„Hoe denkt U zich de toekomstige status van West-Java?"

„Dat kan ik moeilijk zeggen, daar hierover bij een plebisciet beslist moet worden. Ik persoonlijk vermoed dat men niet verder dan een daerah istimewa zal gaan op de volgende conferentie, men kan dan altijd nog alle kanten uit, zowel naar aansluiting bij de rest van Java als naar een eigen negara. Wat wij voorlopig nodig hebben is een interim-bestuur, waaraan verschillende bevoegdheden van het gouvernement kunnen worden overgedragen en dat onder eigen verantwoordelijkheid het bestuur zal voeren. Eindelijk kunnen wij dan zelf aan het werk gaan."

Aldus besloot de heer Wisaksono Wirjodihardjo dit zeer leerzame onderhoud."

Tot zover het „Buitenzorgs Dagblad".

DE COMMISSIE VOOR GOEDE DIENSTEN.

Omtrent de taak der commissie voor goede diensten geeft het navolgende communiqué, door deze commissie gepubliceerd, een duidelijk beeld.

„De commissie ontving op 1 November een memorandum, opgesteld door het door de luitenant-Gouverneur-Generaal van Nederlands-Indië benoemde contact-lichaam.

Dit memorandum legt vast dat beide partijen van mening zijn dat het dringend nodig is een sfeer te scheppen, waarin besprekingen kunnen worden gehouden, welke tot een vreedzame oplossing van het huidige conflict kunnen leiden.

Het memorandum doet bepaalde voorstellen waarvan het Nederlandse contactlichaam verwacht dat zij tot de schepping van zulk een sfeer kunnen bijdragen.

De commissie voor goede diensten heeft besloten dit memorandum in studie te nemen, en het zo nodig later wederom in beraad te nemen.

Teneinde haar positie duidelijk te maken geeft de commissie thans de volgende antwoorden op de vragen, welke door het contactlichaam werden gesteld ten aanzien van de partijen, die bij het conflict betrokken zijn, en ten aanzien van haar verantwoordelijkheid en taak.

a. In de eerste plaats acht de commissie voor goede diensten het haar eerste plicht om kennis te nemen van alle wensen der betrokken partijen, en eveneens om kennis te nemen van alle suggesties welke de betrokken partijen, en eveneens om kennis te nemen van alle suggesties, welke de betrokken partijen zouden willen doen.

In de tweede plaats wenst de commissie er de nadruk op te leggen, dat zij van haar kant bereid is om zelf suggesties aan de betrokken partijen te doen, indien, en wanneer zij daartoe door deze partijen wordt uitgenodigd. In het bijzonder zal de commissie bereid zijn om indien en wanneer deze partijen daarom zullen vragen suggesties te doen ten aanzien van de meest geschikte methoden en procedures, evenals inzake beginselen die verband houden met de procedure voor een overeenkomst en de voorwaarden daarvan.

In de derde plaats is de commissie, in verband met het verzoek van de eerste minister der republiek om een geschikte plaats voor de onderhandelingen te kiezen, bereid daartoe suggesties te doen indien de betrokken partijen daarom verzoeken.

In de vierde plaats wenst de commissie er de nadruk op te leggen, dat zij altijd open zal staan voor iedere suggestie welke, wanneer dan ook, door een der betrokken partijen zal worden gedaan, terwijl de commissie alsdan bereid zal zijn haar goede diensten te verlenen om dergelijke suggesties ten beste in overweging te doen nemen.

b. De commissie voor goede diensten van de Veiligheidsraad is in het leven geroepen op grond van de resolutie van die raad dd. 25 Augustus 1947.

Volgens de tekst van die resolutie, en die van 1 Augustus 1947 zijn de betrokken partijen Nederland en de republiek Indonesië.

BEURSNOTERINGEN AMSTERDAM.

Conservielening 99⅞, Koninklijke 306¼, Unilever 281½, Philips 362, AKU 167¾, Ned. Scheepv. Unie 195¾, HVA 227½, Delimy 161½, A'damrubber 150.

De algemene stemming was vast. Indonesische bank waren buitengewoon actief claimrechten van de Koninklijke verheugden zich in een levendige belangstelling.

HEFSCHROEFVLIEGTUIG CONTRA AUTO.

Verleden week heeft de KLM te Den Haag een wedstrijd georganiseerd tussen een hefschroefvliegtuig en een zespersoons auto, teneinde vast te stellen wat de snelste manier is om vliegtuig-passagiers van Den Haag naar Schiphol te brengen.

Des middags landde de helicoptère van de Stichting Hefschroefvliegtuigen op de duinen achter het hoofdkantoor der KLM en steeg enkele minuten later weer op met twee KLM-functionarissen aan boord. Terzelfdertijd vertrok een snelle Buick met een andere functionaris in de richting Amsterdam.

Geholpen door een kleine mee-wind legde het hefschroefvliegtuig de afstand, die hemelsbreed 45 km. bedraagt, in 21 minuten af, terwijl de auto 41 minuten nodig had om de 55 km. lange rit over land te voltooien.

Bij de terugreis ondervond het vliegtuig het nadeel van tegenwind, waardoor de tocht 34 minuten duurde, terwijl de auto er evenals op de heenreis 41 minuten over deed.

EEN GEMEENTEKAT.

De raadsleden van Hellendoorn hebben een dezer dagen een onaangename gewaarwording gehad, toen bleek, dat de muizen het grootste gedeelte van het concept van de begroting, waaraan de gemeenteambtenaren in ware doodsverachting wekenlang gewerkt hadden, naar binnen hadden gewerkt.

Een der raadsleden zal nu de post „diversen" van de begroting verhogen met een bedrag, uit te trekken voor het aanschaffen van een kat. Het wordt een officiële gemeentekat.

PRODUCTIE TOENAME.

De Bataafse Petroleum Mij verklaarde dat de petroleum velden te Schoonbeek in de provincie Drente, het volgend jaar 248.000 ton olie zouden leveren.

In het jaar 1946 was de totale productie dezer velden slechts 60.000 ton. Deze velden produceren nu maandelijks 17.000 ton.

De Nederlandse behoefte aan olie bedraagt momenteel 125.000 ton per maand.

DE EERSTE VERGADERING.

De eerste vergadering tussen de Nederlandse- en de Republikeinse delegaties zal plaats vinden op as. Vrijdag, aan boord van het schip „Renville".

De Republikeinse delegatie, waarvan Sjarifoeddin het hoofd van is, zal per vliegtuig van Djokjakarta naar Batavia vertrekken. Bq de Nederlandse delegatie bevindt zich Jonkheer H. F. L. K. van Vredenburch, directeur van de politieke afdeling van het ministerie van Buitenlandse Zaken.

MALVERSATIES OP BOTERFABRIEK.

Zolang er distributie is in Nederland, zo lang zal er ook knoeierijen zijn. Zo ontdekten ambtenaren van de C.C.D. tijdens een controle bij de Zuivelfabrieken te Hoenderloo grote knoeierijen.

Minstens 12.600 liter melk bleek zonder bon afgeleverd te zijn, terwijl op onverklaarbare wijze er een tekort van 7700 liter was. Ruim 800 boterrantsoenen waren verkocht en op margarinebonnen werd 1100 rantsoenen roomboter afgeleverd, terwijl ook 3100 boterrantsoenen niet meer te vinden waren.

Sint Nicolaas tijd is een tijd, waarin men vrienden en bekenden placht te verrassen met surprises. Uw rubrieken schrijven van „Wij ontvingen" vindt het altijd leuk om in deze kolommen zijn dankbaar en literair gemoed te luchten, om zijn bekende gevers te danken voor de inzendingen.

Zo verraste de **Hollandse Boekhandel** ons met een kaart van het eiland Curaçao. Een sobere uitvoering, die juist daardoor overzichtelijk is.

De kaart is onderverdeeld in vierkanten, zodat de verschillende punten, bergen, baaien enz. gemakkelijk terug te vinden zijn. Als bijzonderheid vermelden we nog dat er een handige kilometer-tabel op aangebracht is, zodat gemakkelijk afgelezen kan worden hoe groot de afstand is, tussen de diverse punten.

S. en W. de Jongh, de Ford dealer van Curaçao, leverde ons een prachtig bureau-agenda, geheel vervaardigd van plastic. Deze agenda — een bijzonder goed geslaagde Good-Year reclame — is handig voor het gebruik.

De fa. de Jongh had de aardige attentie de naam van ons dagblad, in strakke gouden letters uitgevoerd, in een plastic omhulsel, te vermelden. De „Good-Year" kalender, die we van dezelfde firma mochten ontvangen, getuigt van een op grafisch gebied, technisch verzorgd geheel. In ieder geval, zowel kalender als bureau agenda, waardige reclame objecten van „Good-Year", die in 1948 haar 50-jarig bestaan herdenkt.

